

לב: כל פסולי המוקדשין פרק חמישי בכורות

עין משפט
נר מצוה

בז א מ"י פ"א תה"ל בטרות
ה"ל ג סמג פשין קמה
קמו טוש"ע י"ד פ"י שו סמ"ק
ה"ל

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

תנהו ענין למעשר האי אל
יגאל תיחיה ולמכירה: וקרא
היה העשרה והעברה. ודאס
שיגאל האי אפשר להעמיד
שכר בשטח האי ש"מ אל
ימכר הוא: הניחא למיד
קרישמודה היו בכלל, מות
העשרה והעברה אמר אל
מחרץ כלל יגאל משט:
אלא למיד וכו': אמר קר' אל
אין חכא כהי ארמינן
כלומר מהו יריקין קרא
ימכר הוא מיד אימא מיד
מסתיין כ' אלימ למיפסח
מיונו אל מיסויק ואחר
דושיה דאלא אלימ מיסויק
אלא ש"מ דהאי אל יגאל
אל ימכר הוא: אל ימנה
שיגאל עמ הכון. עמ הכון
בעל מוס ואוכלי עמ:

דגל **פסוק** 'מתני' מני רבי עקיבא היא. ואומר ר"י להלכתא כב"ה
דמתניתין דשרו אפי' לעבוד כוכבים ולא כב"ה דברייתא
דאשרי (פולניג אר') עקיבא דהו סתם במתני' ומחלוקת דברייתא דג'
דהוי הלכתא כסתם דמתני' כדאיתא בהחולק (יבמות דף מג.) 'אוב"ש'

והנהא דהסם לן כלשון ברייתא דערץ
שמשאר סמתי דמליחא בנפוק שנת
והא (ד)פרשינא בנמון
ושמא דרבי עקיבא דמתיב כזי
ובאלא ואמרין לאידך מוקים לה כר'
אלעזר הקפר (ד) מרש ברם פרק
השני דהולין (ד) (כח.) מה פסולי
המקדשים בשמיטה אף כזי ואלי
בשמיטה ושף אין לו שמיטה אלא
ומדברי סופרים משמע דר"ע לית ליה
אלעזר הקפר אלא סבר לה
כרבי דרש שמיטה מונחת כאר
אחד בנפוק ועל רוב שנים בנהיה
למלא הכי ק"י"א ר"ע וא"ע דרבי
יוסי בן חנינא בניור בפרק מי שאלח
(ג) (דף קט.) סובר דאין שמיטה
לענפן מה"ט אין ראה ממנטי היא
להלכה כן דחנא ראה דממוכה ההם
ועוד דר"ע (ט) מי סבר כר' אלעזר
הקפר (י) וגמר חד מצבי וחד מאל
דפרשימט לעיל ב' שני (ד) (טו.) גבי
מה ש"ה פטורין לה בברוכה (ט) גבי
מלכות ודלות משמע שיהיה פסוק
ככ"ה וברייא ומושמע נמי דמדרבנן
היא דפליגי ארבי עקיבא (י) * דפרשו
משאלנן מותא לעובד כוכבים מהם
דחיתאק פסולי המקדשים אלא ולי
והבשר אסור להאילו לעובד כוכבים
ומדרבנן ואין להביא ראה דאסור
לעובד כוכבים משא דק"ל ההוא
דרשא (י) ואכלת ולא כלכלך והיא
לעובד כוכבים דממוכה ב' כל שנה
(פסחים דף כט.) (י) דאשכחן כמה
סמתי כח דמליחא גבי בפרק הולקת
במהה (דף כח.) לעיל א"י חדרת
דמנן יקבר ובפרק עד כמה (לעיל
דף כח.) מי שאינו מונחה וראה את

הבכור וששנת עמי ה'ה' וז' יקבר
ולקחם בפרקין (דף כ'). אשמות אם הבכור ויודע (עד) שלא הראהו
ל' הבכור יקבר רבץ ב' בהמה המקשה (חילין דף טז:) גבי ל' יא' רבין
ה"ו יקבר ל'אכל הין אין ראה דשפיר אחי' כר"ע דהא לר"ע גופיה
ששעתי' ליה בפרק טעול יוס' ויפסד (דף קג: וקד.) לחמר מדבריו למדנו
שאשמות אם הבכור ומנאל ששפיר שיאחזי הכהנים מנשמן משמן
דגרסא אסור בהנאה והיוני עומא דפרש"שנא לעיל כ' שני (דף ד.)

קדשים שקדם מוס קטוע להקדשן דהיינא דשרי ישראל הוא דלמגני
ואכל הינא דמקור ישראל לא איתקש לגבי ואלי הייך כבור שמח או
רבי עקיבא מרה דלמחר בפי' טבול יום (ובחסד קד.) ואף ר' ע
המטירו ומתמה לא (ו) ובעתה בפי' מ'אוס' דשרי העור אין להכלס
ינא לבית השחיפה ומיהו לידן לא בעי שריפה דהתם (ב) דלמחר הוא דנב
העור שחיפה פי' שר' לא גרס ליה דרנן דלמחר בעור אלא ינא
דלמחר קדשי המקדש ומיהו קאיא דברייחא דלקמן בשמעין (ד ג).
אפי' כשר בעלת מוס קבדור וזוק דמה לא תמיהא אקורה וקמי עלה
לא שחיפה על עור פסולה לא היו משום דהוא תכאפת שפפרו
ליה כעין קדשים פסולים שנפסלו אחר שחיטה שיואליס לבית השחיפה
(ו) הו קבדור דפרשית ושמי' ש' תלקין כין בזמן הזה לזמן בית המקדש
לא שחיטה היתה מיושנת בימיה דקיסרי דבזמני אס' שגגורא אפכ
שאלא המטירו על העור לזרפו וכו' הנשר וז"מ מה' (ז) בפי' ערל
הבכור ידלק הבגד ובכל הני שבהנאי משמע דדיו כ' כבור קבדורא
התם 'קבר ובמ' עולה (ש) תנן בשער (ז) ופוסטר חמור ידלק ואין נראה
ופוסטר חמור ידלק אלא דמטירו ועוד מניא נמי בתוספתא המולם נזר
ש'מ' לדינא לבני הכה דמטעי התם אפטר חמור לא כק' כל כשר
ועליונא אחר שנקרב ובעי' שריפה ואינא למטעי התם ומזיק לה' כ

יגאל דכתב רחמנא למה לי אם אינו ענין
לחרמים תהו ענין למעשר אימא תהו ענין
לכבוד ¹⁶ מעשר גאולה כמותו רב אישי אמר
אלא יגאל דמעשר לא ימכר הוא אמר רב אישי
אמינא לה דכתיב ¹⁷ והיה הוא ותמורתו
היה קודש ולא יגאל אימתי ¹⁸ עושה תמורה
מחיים אימתי אינו נגאל מחיים הא לאחר
שחיטה נגאל ¹⁹ הא בעי העמדה והערכה אלא
שמע מינה לא יגאל לא ימכר הוא הניחא
למ"ד ²⁰ קדשי מוכח היו בכלל העמדה והערכה
אאלא למ"ד קדשי מוכח לא היו בכלל העמדה
וההערכה מאי איכא למימר אנן הכי קאמרנא
הוי איכא ²¹ רדמיים לא מיפריק לאחר שחיטה
ממיפריק אלמה לא מחיים דאלימא קדושתיה
אלא מיפריק לאחר שחיטה ²² דאקיל ליה
קדושתיה מיפריק ולא כל דכן הוא ומה מחיים
דאלימא למיתפס פדיונו לא מיפריק לאחר
שחיטה דלא אלימא למיתפס פדיונו ²³ מיפריק
אלא ש"מ יגאל לא ימכר הוא ולכתוב
רחמנא לא ימכר אי כתב רחמנא לא ימכר
הוה אמינא ²⁴ איזדבני הוא דלא מזדבן דקא
עובדי עובדי דחול אבל איפרוקי מיפריק דהא
יעילי דמיו להקדש להכי כתב רחמנא לא יגאל
דלא איזדבני מזדבן ולא איפרוקי מיפריק:
מתני' ²⁵ בש"א לא ימנה ישראל עם הכהן
²⁶ ולכבוד וכו' מתירין ²⁷ יואפ' עובד כוכבים:
גמ' ²⁸ מתני' מני' ר"ה היא דתניא בבור אין
נגמנין עליו אלא חבורה שכולה כהנים דכרי
כית שמאי וכו' ²⁹ אומרים אפילו זרים רבי
עקיבא מתיר אפי' עובד כוכבים מ"ט דב"ש
דכת' ³⁰ ובשרם יהיה לך ³¹ וגו' מה התם כהנים
אין ישראל לא אף הכה כהנים אין ישראל לא
וכית

לאחר שחיטה נגאל: **כֹּהֵן**
אֹרֶחַ יִשְׂרָאֵל עַל הַכֹּהֵן בַּעַד
עוֹבֵד כּוֹכָבִים בְּלֵילֵית כְּכֹר:
אֲחֵר ר' עֲקִיבָה דִּבֶּיחַ הֵלֵךְ
וְשׁוֹק בְּכִנּוּי אֵין יִשְׂרָאֵל לֹא.

גא דשרי לישראל הוא דליתמקס לנבי ואילו ושרי אפילו לעבד
ואילו הילכך כבוד שמת וא נשמת ההם הוא היות ומתנא
שור (והנחיד דק.) ואף ר"ע אל אמר (א) שיהא ההם מותר
לעבד ר"ע הדין אף הלה כמותו במדקדקין אלו והלכה פ
שה דהאם (ב) במקדש הוא דנבי שריפה דבמקדש קאי ומ"ש
דרכן דלמרי דנר אלף אי גבית השריפה לאו דארי"ע קיינו
למקנן כשעשתי (ג) גבי שמי דהם חתמי דאם תמה
למחיה אסורה וקמי עבר במחיה כפ' וכל חטאת (ד) דה
שום יהיה כחטאת שכפרו פעליה דמה וחסותא המסות דיי
שה שיהאם לבית השריפה (ה) כבוד מנן (ו) דסבר דמחיה
בין זמן הוא לזמן בית המקדש ואם היינו מחלקין בית נשח
דחזית אלף שגוראם אפכה והלכחא כחכמים כפר בשריפה
ואת"מ"ש ה (ז) במס' ערלה (פ"ג מ"ג) ומייתי לה בפ"ב
ע"ד דיינו אל כבוד כקבורה ואין חלקן בין (ח) עשר (ט) לעבר
דנפטר תמור דלוק אל נראה לזמות דהאם כפרן משום חטאת
נמי בתוספתא הולאם אמר מברוך הוא ויחינו חתמי וא"כ שני
חמור כאן שכן כאן בשער פ' שער ממה לנלות וקמי ליה
יכא דמשיני האם ומוקין לה כר' יהודה דלמר אם רצה להא

מסתברא דלמעשה שדין ליה שכן
 י' הרבה להשיב חזק דקדמך אי
 קדש גר פרייה שבה קדשי' נדק הית'
 ואם היתקדש יגאל את בימו ובעל
 כרחיק איצטרך למכתב כנחמים' לא
 יגאל ועוד דקדמך תתנו ענין למעשה
 ותה' לנו להביא לא יגאל למעשה הרי
 כבר נאמר וי' לא יגאל ואם למכירה
 הקדמה ליה ענין גורם לאם אינו ענין
 לגאולה תתנו ענין למכירה אי נמי הוה
 ליה למימר לא יגאל דהרמים תתנו
 ש"מ לאפנויי ולדון גזירה שוה דמה כן
 ש"מ דהרמים עמו אף מעשה מכירה עמו.
 הילכך א' דמחומה י' דהכי מייבש ק'
 למיגרם ^(א) אמר רבא לא ימכר דהרמים

תורה אור השלם

1. לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם נמיר ימירנו וזוהי הנא ותמורנו וזוהי קדש לא ינאל;
2. ובשם יזכה לך כחזה התעופה וכשוק הזמין לך יזכה; במרבר יז יז

הגהות הב"ח

(b) גם' לאחר שחיסה
דאקלישא קדושחיסה:

גליון הש"ס

תום' ד"ה מסק וכו'
דפירשו שהחלב מותר
לעובר בזמנים. ע"י לעיל
לא ע"כ מד"ה תגלשו:

מוסף רש"י

אימתי עושה תמורה
מחירים. הכל ומו אימתי חל
נגזל על אכל מורה חל
מחיר, אכל לאחר שחשבו
תמורה (ועד לזה). העברה
ועברה. שמתוך שזה ערבים
ויערבה. הן כדמתי
(ויקרא כז) ויערבה את
הכסא לפי הן. ויערבה
הן וזו. ויערבה (א).
וימה ישראל עם הבהן
כבוד. לאלו עם הן כס
כסר כס חס שמתוך כס
(תמורה כד). אסילו עובר
כוכבים. חומר לטל ממת
(תמורה יז).

D'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones